

ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์การขออนุญาตและการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไข ในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดง ลักษณะของรถฉุกเฉิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงออกข้อกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไข หลักเกณฑ์การขออนุญาตและการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น และเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

๓.๑ ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖

๓.๒ ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๗

๓.๓ ข้อกำหนดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดเงื่อนไขในการใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่นและเครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓

๓.๔ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาต ใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖

๓.๕ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาต ใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๘

๓.๖ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาต ใช้ไฟสัญญาณวับวาบและเสียงสัญญาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓

ข้อ ๔ การขออนุญาตใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น
ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานตามข้อกำหนดนี้

หมวด ๑

ทั่วไป

ข้อ ๕ รถที่จะขออนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น
จะต้องเป็นรถ ดังต่อไปนี้

- ๕.๑ รถในราชการทหารหรือตำรวจ
- ๕.๒ รถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
- ๕.๓ รถดับเพลิง
- ๕.๔ รถพยาบาลและรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
- ๕.๕ รถอื่นของเอกชน

ข้อ ๖ รถที่จะใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น
จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงจะติดตั้งและใช้ไฟสัญญาณหรือ
เสียงสัญญาณได้

หนังสืออนุญาตตามความในวรรคก่อนให้เป็นไปตามแบบทำข้อกำหนดนี้

ข้อ ๗ รถในราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ให้ใช้ได้
ตลอดไปจนกว่าจะมีการจำหน่ายรถนั้น หรือมีการเปลี่ยนภารกิจของการใช้รถและภารกิจนั้นไม่อยู่ใน
หลักเกณฑ์ที่จะอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือเสียงสัญญาณได้ สำหรับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน
ให้มีอายุเท่ากับระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือรับรองมาตรฐานของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
รถดับเพลิง รถพยาบาล หรือรถอื่นของเอกชนให้มีอายุ ๓ ปีนับแต่วันอนุญาต ทั้งนี้ ให้สำเนาหนังสือ
อนุญาตไว้ประจำรถเพื่อการตรวจสอบของเจ้าพนักงานตลอดระยะเวลาการใช้รถดังกล่าว

ข้อ ๘ ลักษณะของไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น

๘.๑ ไฟสัญญาณวับวาบ กรณีรถยนต์จะต้องติดตั้งบนหลังคา รถจักรยานยนต์
ให้ติดตั้งในจุดที่เห็นได้ชัดเจน ไม่เป็นอันตรายต่อผู้ใช้ทาง แสงของไฟสัญญาณจะต้องส่องออกทางด้านหน้า
รถระพริบวับวาบหรือหมุนให้แสงสว่างวับวาบโดยรอบรถก็ได้ สีของแสงไฟสัญญาณให้ใช้ ดังนี้

๘.๑.๑ แสงแดง สำหรับรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง
และรถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เห็นสมควร
เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

๘.๑.๒ แสงแดงและน้ำเงิน สำหรับรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินที่ได้รับการ
การรับรองมาตรฐานจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

๘.๑.๓ แสงน้ำเงิน สำหรับรถพยาบาลประเภทอื่นนอกจากรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และรถปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๘.๑.๔ แสงเหลือง สำหรับรถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือรถอื่นของเอกชน

๘.๒ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น ให้ใช้ดังนี้

๘.๒.๑ เสียงสัญญาณไซเรน สำหรับรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง และรถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นสมควร เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

๘.๒.๒ เสียงสัญญาณหลายเสียง (เสียงสูงต่ำสลับกัน) สำหรับรถพยาบาลรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และรถปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ข้อ ๙ เครื่องหมายแสดงลักษณะของรถฉุกเฉิน

๙.๑ รถฉุกเฉินยกเว้นรถในราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ จะต้องมียี่ห้อข้อความว่า “รถฉุกเฉินได้รับอนุญาตแล้ว” และข้อความระบุชื่อจังหวัดซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ เป็นตัวอักษรสีแดงพื้นสีขาว มีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร ติดไว้ที่ด้านข้างรถทั้งสองด้านโดยจะอยู่ในแถวเดียวกันหรือคนละแถวก็ได้

๙.๒ รถดับเพลิงของเอกชน รถปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเอกชน ให้มีข้อความว่า “หน่วยอาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัย... (ชื่อหน่วยงาน)...” เป็นตัวอักษรสีขาว มีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร เนื้อข้อความตามข้อ ๙.๑

๙.๓ รถพยาบาลของเอกชน รถบริการการแพทย์ฉุกเฉินของเอกชน ให้มีข้อความระบุชื่อหน่วยงานเป็นตัวอักษรสีน้ำเงิน มีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร เนื้อข้อความตามข้อ ๙.๑

๙.๔ รถอื่นของเอกชน ให้มีข้อความระบุชื่อหน่วยงาน เป็นตัวอักษรสีขาว อยู่ภายในกรอบพื้นสีเหลืองมีขนาดความสูง ๑๐ เซนติเมตร เนื้อข้อความตามข้อ ๙.๑ และห้ามมิให้มีข้อความหรือสัญลักษณ์อื่นใดอีก

๙.๕ กรณีที่มีเครื่องหมายแสดงสัญลักษณ์ของนิติบุคคลสำหรับหน่วยงานเอกชน ให้ติดเครื่องหมายดังกล่าว ไว้ที่ประตูหน้าเท่านั้น

ข้อ ๑๐ การใช้ไฟสัญญาณวับวาบ เสียงสัญญาณไซเรน หรือเสียงสัญญาณอย่างอื่น

๑๐.๑ การใช้ไฟสัญญาณและเสียงสัญญาณพร้อมกัน ให้ใช้ในกรณีจำเป็นต้องใช้รถเดินทางเพื่อปฏิบัติหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉินโดยรีบด่วน หรือเพื่อนำหรือปิดท้ายขบวนซึ่งจำเป็นต้องอากรักษาให้ความปลอดภัยเป็นพิเศษ

๑๐.๒ การใช้ไฟสัญญาณโดยไม่ใช่เสียงสัญญาณ ให้ใช้ในกรณีที่จำเป็นต้องเดินทาง เพื่อปฏิบัติหน้าที่โดยเร็ว การนำหรือปิดขบวนรถ ขบวนคนเดินเท้าซึ่งอาจกีดขวางการจราจร หรือในกรณีที่หยุดรถปฏิบัติหน้าที่เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน หรือกรณีที่จำเป็นเพื่อให้ผู้ใช้ทางทราบและสังเกตเห็นได้ง่าย

๑๐.๓ รถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือรถอื่นของเอกชน นอกจากรถในราชการทหารหรือตำรวจ รถดับเพลิง รถพยาบาล รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และรถปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ให้ใช้ไฟสัญญาณเพียงอย่างเดียว เว้นแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะเห็นสมควรเป็นอย่างอื่น

๑๐.๔ รถโรงเรียน ห้ามมิให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบขณะขับรถในทางเว้นแต่ในขณะหยุดรถเพื่อรับส่งนักเรียนขึ้นหรือลงรถหรือในขณะหยุดรถเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน เพื่อให้ผู้ใช้ทางทราบและสังเกตเห็นได้ง่ายและไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๙

ข้อ ๑๑ การเพิกถอน และการส่งคืนหนังสืออนุญาต

๑๑.๑ กรณีผู้รับอนุญาต เจ้าของรถ หรือผู้ขับขี่ ใช้รถที่ได้รับอนุญาตและกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

๑๑.๑.๑ ใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณโดยไม่มีเหตุอันสมควร

๑๑.๑.๒ กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๑) และ (๒)

๑๑.๑.๓ กระทำความผิดกฎหมาย อันเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดี

๑๑.๑.๔ กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป คือ
๑๑.๑.๔.๑ ความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ยกเว้นมาตรา ๔๓ (๑) และ (๒)

๑๑.๑.๔.๒ ความผิดตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวกับการจราจร

๑๑.๑.๔.๓ ใช้รถที่มีอุปกรณ์ไม่ครบถ้วนตามข้อกำหนดนี้หรืออยู่ในสภาพที่ไม่สามารถใช้งานได้ดีหรืออาจก่อให้เกิดอันตราย

๑๑.๑.๕ ใช้ไฟสัญญาณหรือเสียงสัญญาณไม่ตรงตามที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อกำหนด

ให้เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานสอบสวนจัดทำรายงานแสดงเหตุแห่งพฤติการณ์ของความผิดและผลคดีถึงที่สุด พร้อมความเห็นเสนอไปยังกองบังคับการตำรวจจราจร ตำรวจภูธรจังหวัด หรือกองบังคับการตำรวจทางหลวง แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาว่ากล่าวตักเตือนหรือเพิกถอนหนังสืออนุญาต

๑๑.๒ รถในราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เมื่อมีการเปลี่ยนภารกิจของการใช้รถ และภารกิจนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะอนุญาตให้ใช้ไฟสัญญาณวับวาบหรือเสียงสัญญาณได้ หรือกรณีที่มีการจำหน่ายจ่ายโอน ให้ผู้ได้รับอนุญาตถอดไฟสัญญาณ เสียงสัญญาณที่ได้รับอนุญาต

ให้ติดตั้งออกจากรถนั้น แล้วให้มีหนังสือแจ้งและนำหนังสืออนุญาตส่งคืนไปยังกองบังคับการตำรวจจราจร ตำรวจภูธรจังหวัด หรือกองบังคับการตำรวจทางหลวง แล้วแต่กรณี ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงภารกิจ หรือวันที่มีการจำหน่ายจ่ายโอน แล้วแต่กรณี เพื่อยกเลิกหนังสืออนุญาตนั้น

๑๑.๓ รถของเอกชน เมื่อเปลี่ยนเจ้าของหรือผู้ครอบครอง เปลี่ยนสภาพรถ เปลี่ยนวัตถุประสงค์ของการใช้รถ หรือถูกเพิกถอนหนังสืออนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาต เจ้าของหรือผู้ครอบครองรถ ดำเนินการลบข้อความตามข้อ ๙ และถอดไฟสัญญาณ เสียงสัญญาณที่ได้รับอนุญาต ให้ติดตั้งออกจากรถนั้นทันที แล้วให้มีหนังสือแจ้งและนำหนังสืออนุญาตส่งคืนไปยังกองบังคับการตำรวจจราจร หรือตำรวจภูธรจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่เปลี่ยนเจ้าของหรือผู้ครอบครองรถ เปลี่ยนสภาพรถ เปลี่ยนวัตถุประสงค์ของการใช้รถ หรือได้รับทราบคำสั่งการเพิกถอน แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

ประเภทรถและหลักเกณฑ์การขออนุญาต

ข้อ ๑๒ รถในราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

๑๒.๑ เป็นรถที่ใช้ปฏิบัติภารกิจกิจการตำรวจ กิจการทหาร การถวายความปลอดภัย การรักษาความปลอดภัย การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การจราจร การป้องกันและระงับอัคคีภัย การช่วยเหลือทางการแพทย์อย่างเร่งด่วน หรือการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ การปฏิบัติงานในทางเพื่อการบริการสาธารณะ ซึ่งหน่วยงานนั้น ๆ มีอำนาจหน้าที่ ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด

๑๒.๒ การขออนุญาต ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือ ตำรวจภูธรจังหวัดซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี สำหรับรถในราชการ กองบังคับการตำรวจทางหลวง ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจทางหลวง พิจารณาอนุญาต โดยมีหลักฐาน ดังนี้

๑๒.๒.๑ คำร้องขออนุญาตของหัวหน้าส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ

๑๒.๒.๒ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๓ รถดับเพลิงของเอกชน

๑๓.๑ สถานภาพของหน่วยงาน

๑๓.๑.๑ ต้องเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อกิจการบรรเทาสาธารณภัย

๑๓.๑.๒ ต้องมีระเบียบ ข้อบังคับ และต้องมีคณะกรรมการบริหาร

และสมาชิก ซึ่งผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรบรรเทาสาธารณภัย หลักสูตรการป้องกันและระงับอัคคีภัย จากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือสถาบันอื่นที่ได้รับมาตรฐานในระดับเดียวกัน

๑๓.๑.๓ ต้องมีสถานที่ทำการหรือสำนักงาน สถานที่จอดรถ สถานที่เก็บรถ ตลอดจนสถานที่ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงเพื่อกิจการบรรเทาสาธารณภัยเป็นของตนเอง หากเป็นสาธารณสถาน หรือสถานที่ของผู้อื่น ต้องมีหนังสืออนุญาตจากเจ้าของสถานที่มาแสดงด้วย

๑๓.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถ

๑๓.๒.๑ เป็นรถดับเพลิงมาตรฐาน จะมีถังน้ำในตัวหรือไม่ก็ได้ หรือเป็นรถกระบะบรรทุกเปิดท้ายซึ่งมีเครื่องสูบน้ำดับเพลิงชนิดหาลบห้ามประจำรถ

๑๓.๒.๒ สีของรถต้องเป็นสีแดงตลอดทั้งคัน

๑๓.๒.๓ อุปกรณ์ดับเพลิงประจำรถ อย่างน้อยจะต้องมี

๑๓.๒.๓.๑ สายสูบลมหรือสายส่งน้ำ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง

๑๓.๒.๓.๒ ท่อดูด ๑ ท่อ

๑๓.๒.๓.๓ หัวฉีดธรรมดาและชนิดปรับเป็นฝอยอย่างละ ๑ หัว

๑๓.๒.๓.๔ ข้อต่อทางแยก ๒ ทาง ๑ หัว

๑๓.๒.๓.๕ เครื่องมือเปิดประปาหัวแดง ๑ อัน

๑๓.๒.๓.๖ ขวาน ชะแลง และตาขอตำไม้ขนาดยาว ๑ ชุด

๑๓.๒.๓.๗ เครื่องดับเพลิงเคมีขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐ ปอนด์

ชนิดดับไฟประเภท เอ.บี.ซี. ได้ จำนวน ๔ เครื่อง

๑๓.๒.๓.๘ บันไดดับเพลิง ๑ อัน

๑๓.๒.๔ รถและอุปกรณ์ต้องมีสภาพใช้การได้ดี

๑๓.๓ การขออนุญาต ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือตำรวจภูธรจังหวัดซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยมีหลักฐานดังนี้

๑๓.๓.๑ คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล ๑ ชุด

๑๓.๓.๒ สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๑ ชุด

๑๓.๓.๓ สำเนาภาพถ่ายระเบียบข้อบังคับของนิติบุคคล ๑ ชุด

๑๓.๓.๔ รายชื่อกรรมการบริหารและสมาชิกของนิติบุคคล ๑ ชุด

๑๓.๓.๕ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ชุด

๑๓.๓.๖ ภาพถ่ายสี่ ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้าง และด้านหลังของรถ หากเป็นรถกระบะบรรทุกเปิดท้ายต้องให้เห็นอุปกรณ์ดับเพลิงภายในรถขนาด ๕ x ๖ นิ้ว ๑ ชุด

๑๓.๓.๗ บัญชีอุปกรณ์ดับเพลิงประจำรถพร้อมภาพถ่ายอุปกรณ์อย่างละ ๑ ชุด

๑๓.๓.๘ หนังสือรับรองความเหมาะสมที่จะใช้เป็นรถปฏิบัติการกิจระงับอัคคีภัย จากสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร สำหรับในกรุงเทพมหานคร สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับในจังหวัดอื่น

๑๓.๔ ผู้ขับขี่รถต้องเป็นสมาชิกของนิติบุคคลผู้รับอนุญาต และต้องแต่งเครื่องแบบ อาสาสมัครบรรเทาสาธารณภัยขณะปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๑๔ รถพยาบาลของเอกชน

๑๔.๑ สถานภาพของหน่วยงาน ต้องเป็นโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลแผนปัจจุบัน ที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน หรือสถานพยาบาลประจำโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

๑๔.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถ

๑๔.๒.๑ เป็นรถตู้หรือรถที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ขนาดมาตรฐาน รถพยาบาลสีขาวตลอดทั้งคัน

๑๔.๒.๒ ภายในรถมีกระจกปิดกั้นระหว่างห้องคนขับกับห้องผู้ป่วย และมีเครื่องระบายอากาศระบบไฟฟ้าบนหลังคา

๑๔.๒.๓ มีอุปกรณ์รักษาพยาบาลและเครื่องช่วยชีวิตฉุกเฉิน ดังนี้

๑๔.๒.๓.๑ อุปกรณ์ประจำรถภายในห้องผู้ป่วย

๑๔.๒.๓.๑.๑ เปลนอนสำหรับผู้ป่วย ขนาดมาตรฐาน

๑๔.๒.๓.๑.๒ ชุดให้ออกซิเจน สามารถใช้รักษาผู้ป่วย

ติดต่อกันได้นานไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง

๑๔.๒.๓.๑.๓ ชุดเครื่องดูดเสมหะ ระบบไฟฟ้า

๑๔.๒.๓.๑.๔ เก้าอี้สำหรับพยาบาล

๑๔.๒.๓.๑.๕ ตู้เก็บเวชภัณฑ์และเครื่องมือแพทย์

๑๔.๒.๓.๑.๖ อุปกรณ์แขวนขวดน้ำเกลือ

๑๔.๒.๓.๒ อุปกรณ์ช่วยชีวิตฉุกเฉินและเวชภัณฑ์ (CPR KIT)

๑๔.๒.๓.๒.๑ เครื่องวัดแรงดันโลหิต

(SPHYGMOMANOMETER)

๑๔.๒.๓.๒.๒ เครื่องฟังหน้าอก (STETHOSCOPE)

๑๔.๒.๓.๒.๓ เครื่องช่วยหายใจและผายปอด

(PORTABLE RESPIRATOR OR AMBU BAG)

๑๔.๒.๓.๒.๔ เครื่องตรวจสอบภายในหลอดเสียงและ

ท่อหลอดลม (LARYNGOSCOPE AND ENDOTRACHEAL TUBE)

๑๔.๒.๓.๒.๕ ชุดผ่าตัดเล็ก (MINOR SURGICAL SET)

๑๔.๒.๓.๒.๖ เวชภัณฑ์และยาฉุกเฉินรถพยาบาล

และอุปกรณ์ ต้องอยู่ในสภาพพร้อมใช้

๑๔.๓ การขออนุญาต

การขออนุญาต ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือ ตำรวจภูธรจังหวัดซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยมีหลักฐาน ดังนี้

๑๔.๓.๑ คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล

๑๔.๓.๒ สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๑ ฉบับ

๑๔.๓.๓ สำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตตั้งสถานพยาบาล (แผนปัจจุบัน) ๑ ฉบับ

๑๔.๓.๔ สำเนาภาพถ่ายใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล (แผนปัจจุบัน)

๑ ฉบับ

๑๔.๓.๕ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

๑๔.๓.๖ ภาพถ่ายสี่ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้าง ด้านหลังของรถและ อุปกรณ์การแพทย์ ภายในรถขนาด ๕ x ๖ นิ้ว ๑ ชุด

๑๔.๓.๗ บัญชีอุปกรณ์ประจำรถตามข้อ ๑๔.๒ จำนวน ๑ ชุด

๑๔.๓.๘ หนังสือรับรองความเหมาะสมของรถและอุปกรณ์ของผู้อำนวยความสะดวก โรงพยาบาลหรือหน่วยงานตามข้อ ๑๔.๑

ข้อ ๑๕ รถอื่นของเอกชน

๑๕.๑ สถานภาพของหน่วยงาน

ต้องเป็นนิติบุคคลและมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

๑๕.๑.๑ ปฏิบัติภารกิจป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือให้ความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ อันเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วน

๑๕.๑.๒ ปฏิบัติงานในทางเพื่อความปลอดภัยสาธารณะ

๑๕.๑.๓ นำหรือปิดท้ายขบวนรถที่ได้รับอนุญาตจากผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และทางหลวงสัมปทานหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ตามประกาศผู้อำนวยการทางหลวงพิเศษ ผู้อำนวยการทางหลวงแผ่นดิน และผู้อำนวยการทางหลวงสัมปทาน เรื่อง ห้ามใช้ยานพาหนะที่มีน้ำหนัก บรรทุกหรือน้ำหนักลงเพลาเกินกว่าที่ได้กำหนดหรือโดยที่ยานพาหนะนั้น อาจทำให้ทางหลวงเสียหาย เดินบนทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงสัมปทาน โดยไม่ต้องติดเครื่องหมายและ ข้อความตามข้อ ๙ เว้นแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะเห็นสมควรเป็นอย่างอื่น

๑๕.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ประจำรถไม่จำกัด แต่ต้องมีสภาพใช้การได้ดีและต้อง เป็นไปตามความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ในการใช้ โดยต้องผ่านการรับรองสภาพรถจากกรมการขนส่งทางบก หรือสถานตรวจสภาพรถเอกชนที่ได้อนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

๑๕.๓ การขออนุญาต

การขออนุญาต ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือ ตำรวจภูธรจังหวัดซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยมีหลักฐาน ดังนี้

๑๕.๓.๑ คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคล ๑ ฉบับ

๑๕.๓.๒ สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๑ ฉบับ

๑๕.๓.๓ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

๑๕.๓.๔ ภาพถ่ายสี ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้าง และด้านหลังของรถ ขนาด ๕ x ๖ นิ้ว ด้านละ ๑ ภาพ

๑๕.๓.๕ หนังสือรับรองการตรวจสอบสภาพรถจากกรมการขนส่งทางบก หรือ สถานตรวจสอบสภาพรถเอกชนที่ได้อนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

ข้อ ๑๖ รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

๑๖.๑ เป็นรถที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการลำเลียงหรือขนส่งผู้ป่วยฉุกเฉิน และได้รับการรับรองมาตรฐานจากสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ

๑๖.๒ การขออนุญาต ให้ยื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือ ตำรวจภูธรจังหวัดซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยมีหลักฐาน ดังนี้

๑๖.๒.๑ หนังสือรับรองและให้ความเห็นชอบรถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ ที่ยังไม่หมดอายุในวันที่ยื่นเรื่องขออนุญาต

๑๖.๒.๒ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๗ รถปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๑๗.๑ สถานภาพของหน่วยงาน ต้องเป็นนิติบุคคลหรือบุคคลที่เป็นสมาชิก ขององค์กรหรือหน่วยงานที่ไม่แสวงหากำไร และมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในกิจการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัยหรือให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

๑๗.๒ ลักษณะรถและอุปกรณ์ จะต้องมียุทธศาสตร์ ดังนี้

๑๗.๒.๑ เป็นรถตู้หรือรถบรรทุกที่ส่วนของหลังคาครอบคลุมส่วนบรรทุก ทั้งหมดหรือรถที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ที่สามารถเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บในลักษณะนอนราบกับพื้นตัวรถ

๑๗.๒.๒ ภายในรถมีกระจกปิดกั้นระหว่างห้องคนขับกับห้องผู้บาดเจ็บ

๑๗.๒.๓ อุปกรณ์สนับสนุนการกู้ภัยประจำรถ อย่างน้อยจะต้องมี

๑๗.๒.๓.๑ กระจบองไฟแสงสีแดง ความยาวไม่ต่ำกว่า ๓๐ เซนติเมตร

จำนวน ๓ อัน

๑๗.๒.๓.๒ กรวยยาง มีแถบสะท้อนแสง ๒ แถบ จำนวน ๖ อัน

- ๑๗.๒.๓.๓ ค้อนปอนด์ ขนาดไม่ต่ำกว่า ๑๐ ปอนด์ หรืออุปกรณ์อื่น
ที่สามารถทดแทนได้
- ๑๗.๒.๓.๔ ขวาน หรืออุปกรณ์อื่นที่สามารถทดแทนได้
- ๑๗.๒.๓.๕ เครื่องดับเพลิงเคมีขนาดไม่น้อยกว่า ๑๐ ปอนด์
ชนิดดับไฟประเภท เอ.บี.ซี. ได้ ประเภทละ ๑ เครื่อง รวมจำนวน ๓ เครื่อง
- ๑๗.๒.๓.๖ ถุงมือที่เป็นวัสดุกันกระแสไฟฟ้า
- ๑๗.๒.๓.๗ อุปกรณ์ตรวจวัดกระแสไฟฟ้าหรือตรวจการรั่วไหล
ของกระแสไฟฟ้า
- ๑๗.๒.๔ มีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น ดังนี้
- ๑๗.๒.๔.๑ เปลนอนสำหรับผู้ป่วย ขนาดมาตรฐาน มีจุดยึดติด
กับตัวรถ
- ๑๗.๒.๔.๒ ชุดปฐมพยาบาล (First Aid Kit) พร้อมตู้หรือกล่อง
ติดตั้งกับตัวรถ
- ๑๗.๒.๔.๓ เครื่องวัดแรงดันโลหิต (SPHYGMOMANOMETER)
- ๑๔.๒.๔.๔ ชุดเฝือก หรืออุปกรณ์ตามกระดูกหรืออุปกรณ์
ที่สามารถทดแทนได้
- ๑๗.๒.๔.๕ ตู้เก็บเวชภัณฑ์และเครื่องมือแพทย์
- ๑๗.๒.๔.๖ ชุดให้ออกซิเจน สามารถใช้รักษาผู้ป่วยติดต่อกันได้นาน
ไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง
- ๑๗.๒.๔.๗ ภาชนะเก็บความเย็น ขนาดบรรจุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ลิตร
- ๑๗.๓ การขออนุญาต
- การขออนุญาต ให้อื่นหนังสือร้องขอต่อกองบังคับการตำรวจจราจรหรือ
ตำรวจภูธรจังหวัดซึ่งสถานที่ทำการหรือสำนักงานของผู้ขออนุญาตตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี โดยมีหลักฐาน
ดังนี้
- ๑๗.๓.๑ คำร้องขออนุญาตของนิติบุคคลหรือบุคคล ๑ ฉบับ
- ๑๗.๓.๒ สำเนาภาพถ่ายการจดทะเบียนนิติบุคคล ๑ ฉบับ
- ๑๗.๓.๓ สำเนาภาพถ่ายใบคู่มือการจดทะเบียนรถ ๑ ฉบับ
- ๑๗.๓.๔ ภาพถ่ายสี ด้านหน้า ด้านข้างทั้งสองข้างและด้านหลังของรถ
ขนาด ๕ x ๖ นิ้ว ด้านละ ๑ ภาพ
- ๑๗.๓.๕ หนังสือรับรองการตรวจสภาพรถจากกรมการขนส่งทางบก
หรือสถานตรวจสภาพรถเอกชนที่ได้อนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก

ข้อ ๑๘ การขอต่ออายุการอนุญาต ให้ยื่นเรื่องขอต่อได้ก่อนวันที่จะหมดอายุล่วงหน้า ๖๐ วัน และให้ใช้ใบอนุญาตเดิมต่อไปได้ จนกว่าจะได้รับแจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาต

ข้อ ๑๙ กรณีการอนุญาตให้รถในราชการอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ตามข้อ ๕.๒ ใช้ไฟสัญญาณวิบวาบแสงแดงหรือเสียงสัญญาณไซเรน ให้กองบังคับการตำรวจจราจรหรือตำรวจภูธรจังหวัด ผู้รับคำร้องขออนุญาต เสนอไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อพิจารณา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

พลตำรวจเอก ดำรงค์ศักดิ์ กิตติประภัสร์

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ